گروه گردشگری – بابک نعمت‌پور درباره چالش‌های سفر گردشگران چینی در ایران اظهار کرد: تورهای چینی که به ایران می‌آیند معمولا راهنمای چینی دارند و راهنمای ایرانی همراه آن‌ها نیست، بنابراین مشکلات زیادی را به وجود می‌آورند؛ تورلیدرهای چینی معمولا درباره فرهنگ مردم و مقررات ایران اطلاعات عمیقی ندارند و به همین دلیل گاهی مسائلی پیش می‌آید که تبدیل به بحران می‌شود، از جمله این‌که بسیاری از این گردشگران نمی‌دانند چه مکان‌هایی محدودیت عکاسی دارد و یا از وضعیت رانندگی و ترافیک در ایران اطلاعاتی ندارند و همین مسائل گاهی دردسرهای بزرگی را به وجود می‌آورد. درحالی‌که اگر راهنمای ایرانی همراه این گروه‌های خارجی باشد، از بروز مشکلات احتمالی جلوگیری خواهد کرد. راهنمای ایرانی به شرایط اجتماعی و سیاسی ایران آگاه است و گردشگران را درست در سفر راهنمایی می‌کند.

او افزود: آژانس‌های گردشگری در ایران برای کاهش هزینه‌ها، متاسفانه تمام امور تور را به راهنمای چینی واگذار می‌کنند و نهایت یا از راهنماهای بی‌تجربه و یا کم‌تجربه استفاده می‌کنند که قطعا روی کیفیت تور تاثیر خواهد داشت و مشکلات را بیشتر خواهد کرد.

این راهنمای رسمی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی اظهار کرد: امتیازهایی که گاه آژانس‌های ایرانی به آژانس‌های چینی می‌دهند باعث شده است بسیاری از آن‌ها به تذکرهای راهنمای ایرانی و همچنین خود آژانس‌های ایرانی توجه نکنند، که ادامه این رویه حتما مشکلاتی را برای دو طرف پیش خواهد آورد.

او با تأکید بر این‌که شکل سفر گروه‌ها و تورهای گردشگری خارجی باید در ایران نظام‌مند و ساماندهی و همراهی راهنمای ایرانی با گروه‌های خارجی الزامی شود، افزود: در بسیاری از سایت‌های تاریخی در خارج از کشور، توریست بدون همراهی راهنمای محلی و داخلی حتی نمی‌تواند بلیت بازدید از موزه یا یک مکان تاریخی و طبیعی را بخرد و وارد آن محوطه شود، برعکس آن در کشور ما که اصلا با استاندارد و ضابطه کاری ندارند؛ فقط به خارجی‌ها بلیت می‌فروشند و اجازه ورود می‌دهند، درحالی‌که استانداردها و ضوابط سختگیرانه‌ای در بسیاری از کشورها وجود دارد که ما سال‌هاست از مسؤولان گردشگری آن را مطالبه کرده‌ایم.

این راهنمای رسمی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در ادامه به دیگر چالش‌های سفر گردشگران چینی به ایران اشاره کرد و گفت: بخشی از درآمد گردشگری از محل خرید صنایع دستی و یادگاری تأمین می‌شود، اما گردشگران چینی که به ایران سفر می‌کنند معمولا صنایع دستی نمی‌خرند. طبق آنچه گردشگران چینی به ما گفته‌اند ظاهرا یک مقام گردشگری چین به گردشگران این کشور توصیه کرده در سفر به ایران خرید نکنند.

نخست لازم است این مسأله از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی صحت‌سنجی شود، اگر واقعیت داشته باشد، لازم است با مقامات چین در این‌باره مذاکره داشته باشند تا موانع ذهنی و محدودیت‌ها حذف شود.

نعمت‌پور که به تازگی تورهای چینی را در ایران همراهی کرده است، اظهار کرد: گروه‌های چینی وقتی به ایران می‌آیند چون خدمات فول‌برد دریافت می‌کنند و هزینه تمام خدمات را از قبل پرداخت کرده‌اند، بیشترین سود را قبلا به آژانس‌های چینی رسانده‌اند و درآمدزایی قابل توجهی برای صنعت گردشگری ایران ندارند. به طور کلی یک تور ۲۰ نفره چینی در سفر به ایران مجموعا ۴۰۰ دلار خرج نمی‌کند، اغلب آن‌ها سوغاتی و صنایع دستی نمی‌خرد و هزینه غذا، اقامت و حمل و نقل را هم از قبل پرداخت کرده‌اند.

این راهنمای گردشگری در عین حال متذکر شد که زیرساخت مناسب برای این حجم از گردشگران چینی که به ایران سفر می‌کنند، وجود ندارد و در ادامه گفت: مشکل دیگر درباره غذای گردشگران چینی است.

اروپایی‌ها، آمریکایی‌ها و بسیاری از مردم کشورهای عربی حتی کشورهای اقیانوسیه با فرهنگ غذایی ایران تا حدودی آشنا هستند و ذائقه غذایی خیلی متفاوتی ندارند، اما ذائقه گردشگران چینی کاملا با فرهنگ غذایی مردم ایران متفاوت است، ما با توریست‌های ژاپنی، سنگاپوری و حتی مالزیایی‌ها این مشکل را نداریم، اما غذای ایرانی با ذائقه چینی‌ها غریب است.

بارها از هتل‌ها و رستوران‌هایی که به گردشگران خارجی خدمات می‌دهند خواسته‌ایم این موضوع را درنظر بگیرند و متناسب با نیاز و ذائقه گردشگران چینی خدمات بدهند، اما این امکان را فراهم نمی‌کنند. این مشکل بزرگی است و در طولانی‌مدت روی سفر چینی‌ها به ایران تأثیر می‌گذارد، غذا برای چینی‌ها مهم است و نباید این نکته را نادیده گرفت.

ما بارها از هتل‌ها و رستوران‌هایی که به گردشگران خارجی خدمات می‌دهند خواسته‌ایم این موضوع را درنظر بگیرند و متناسب با نیاز و ذائقه گردشگران چینی خدمات بدهند، اما این امکان را فراهم نمی‌کنند. این مشکل بزرگی است و در طولانی‌مدت روی سفر چینی‌ها به ایران تأثیر می‌گذارد، غذا برای چینی‌ها مهم است و نباید این نکته را نادیده گرفت.

نعمت‌پور همچنین زیرساخت حمل و نقل گردشگری را به طور کلی برطرف شود. بعضی از راننده‌هایی که برای حمل و نقل گردشگران خارجی و چینی به کار گرفته می‌شوند، حتی مناسبت ندانست و گفت: اتوبوس‌های بی‌کیفیت با راننده‌هایی که با ادبیات و ساختار گردشگری آشنا نیستند، مشکل دیگری است که باید مشکل مسیرها و جاده‌ها را نمی‌شناسند و این کار را برای راهنمای گردشگری سخت می‌کند. حال درنظر بگیرید چنین راننده‌ای گردشگران چینی را که راهنمای ایرانی ندارند همراهی کند، چه مشکلاتی که پیش می‌آید.

چند هشدار و پیشنهاد؛

چینی‌ها را دریابید

یک راهنمای گردشگری گفت: چینی‌هایی که به ایران می‌آیند نه صنایع دستی می‌خرند و نه راهنمای ایرانی همراه دارند. شاید ۲۰ گردشگر چینی سرجمع در ایران ۴۰۰ دلار خرج نکنند. این شکل سفر آن‌ها درآمد زیادی برای صنعت گردشگری کشور ندارد. انتظار می‌رود مقامات گردشگری کشور با مقامات چین مذاکره کنند.

تاثیر ثبت جهانی روستا و شهرهای صنایع دستی در کشور چه بود؟

گروه گردشگری – مدیرکل دفتر آموزش و ترویج معاونت صنایع‌دستی؛ شورای جهانی صنایع دستی را زیرمجموعه یونسکو دانست و گفت: ثبت های جهانی موجب رونق بخشی به روستاها و شهرها شده است.

ویدا توحدی مدیرکل دفتر آموزش و ترویج معاونت صنایع‌دستی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی بیان کرد: شورای جهانی صنایع دستی از سال ۲۰۱۲ خیلی از فعالیت‌هایی که به صورت مستقیم با یونسکو انجام می‌دادیم به این شورای متولی منتقل شد تا فعالیت‌های مرتبط تخصصی صنایع دستی را پیگیری کند.

تا آن زمان فعالیت‌های مرتبط با مهر اصالت هم مستقیماً از طریق یونسکو انجام می‌شد و داوران را هم خودشان می‌فرستادند. گواهینامه‌هایی که آنها می‌دادند نیز فقط لوگوی یونسکو را داشت اما از آن سال که خیلی از فعالیت‌های تخصصی به شورای جهانی واگذار شد. مهر اصالت بین المللی هم از طریق این شورا و با نظارت یونسکو داده می‌شد.

توحدی گفت: در حال حاضر هم بررسی آخرین گواهینامه‌هایی که در سال ۱۴۰۱ از بخارا رسیده؛ مرتبط با صنایع دستی هستند که در واقع یک این سازمان غیر دولتی زیر مجموعه یونسکوست.

وی گفت: از سال ۲۰۱۲ خیلی از فعالیت‌هایی که به صورت مستقیم با یونسکو انجام می‌دادیم به این شورای متولی منتقل شد تا فعالیت‌های مرتبط تخصصی صنایع دستی را پیگیری کند.

تا آن زمان فعالیت‌های مرتبط با مهر اصالت هم مستقیماً از طریق یونسکو انجام می‌شد و داوران را هم خودشان می‌فرستادند. گواهینامه‌هایی که آنها می‌دادند نیز فقط لوگوی یونسکو را داشت اما از آن سال که خیلی از فعالیت‌های تخصصی به شورای جهانی واگذار شد. مهر اصالت بین المللی هم از طریق این شورا و با نظارت یونسکو داده می‌شد.

توحدی گفت: در حال حاضر هم بررسی آخرین گواهینامه‌هایی که در سال ۱۴۰۱ از بخارا رسیده؛ لوگوی یونسکو، شورای جهانی صنایع دستی و لوگوی منطقه آسیا و اقیانوسیه را دارد و از نظر اعتبار، مانند خیلی از شوراهای غیر دولتی و تخصصی دارای اعتبار جهانی است.

وی افزود: از سال ۱۳۹۴ پروژه‌ای در شورای جهانی یونسکو به سفارش کشور هند شکل گرفت که به نوعی الگوبرداری از شهرهای خلاق یونسکو بود که ما هم به نوعی شهرهای جهانی صنایع دستی را ثبت کنیم.

از سال ۱۳۹۴ ما هم به ارسال پرونده اقدام کردیم و همان موقع اولین شهرهای صنایع دستی از جمله شهرهای اصفهان و تبریز ثبت شد و در سالهای بعد به تعداد این شهرها و روستاها اضافه کردیم.

مدیرکل دفتر آموزش و ترویج معاونت صنایع‌دستی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی ادامه داد: آن زمان روستای کلپورگان ثبت شد چون در حدی بود که می‌توانست در دنیا مطرح شود در حالی که قبلاً برای معیشت مردم سفال‌های آنها را خریداری کرده و دور می‌ریختند اما الان این صنایع دستی در دنیا مطرح است و خرید آنقدر زیاد شده که تولیدکنندگان فرصت تولید ندارند.

وی درباره اینکه چرا شهرهای دیگر از این قابلیت برخوردار نبودند که بعد از جهانی شدن بتوانند فروش بهتری داشته باشند گفت: هر منطقه یک قابلیت دارد شهر ملایر شهر مبلمان منبت است و از نظر اشتغال و گردش مالی کم نظیر است. صنایع دستی آباده کیفیت دارد کلپورگان به خاطر سادگی اش ثبت شد. ما ثبت نکردیم ارزیابان براساس شاخص‌های بین المللی آن را ثبت کردند. وقتی روستای خراشاد در خراسان جنوبی به عنوان روستای حوله بافی ثبت شد؛ شاهد بودیم که روستاییان مهاجر به روستا برگشتند. اینها نتیجه ثبت روستا بود.

«تخت رستم» آرامگاه کمبوجیه دوم یا بنایی فراموش شده است؟

گروه گردشگری – یکی از بناهای باستانی کمتر شناخته در دشت مرودشت «تخت گوهر» یا «تخت رستم» است که باوجود نزدیک بودن به تخت جمشید از دید بازدیدکنندگان و مسافران تا حدودی پنهان مانده. بنای تخت گوهر که به آن «تخت رستم» نیز گفته می‌شود یک پلکان سنگی «دو طبقه» و «ناتمام» با سنگ‌های پاک تراش از دوره هخامنشی و شبیه آرامگاه کوروش بزرگ است که بیشتر پژوهشگران آن را آرامگاه کمبوجیه دوم، پسر کوروش بزرگ پنداشته‌اند. حال چرا کمبوجیه دوم ساخت آرامگاه آینده‌اش را همانند پدرش کوروش در دشت پاسارگاد پی‌ریزی ننمود و تصمیم گرفت آن را در دشت مرودشت بنیان نهد؟، پرسشی است که پژوهشگران به آن چنین پاسخ می‌دهند: ابوالحسن اتابکی (دانش آموخته زبان‌های باستانی و دکتری تاریخ) در این خصوص گفت: با گسترش شاهنشاهی هخامنشی در زمان کوروش بزرگ و پسرش کمبوجیه، «دشت محدود پاسارگاد» دیگر نیاز لازم برای ساخت و سازهای بزرگ در حد یک شاهنشاهی را برآورده نمی‌کرد، از سوی دیگر با رشد شهرنشینی و جمعیت در دشت وسیع و حاصلخیز مرودشت که از دو رود کر (کوروش) و سیوند (پلوار) بهره می‌برد و طی بررسی‌های «سامنر» در اوج شکوفایی دوره هخامنشی حدود ۱۰۰۰ آبادی و جمعیت چهل هزار نفری را دربرمی‌گرفت، کمبوجیه دوم بر آن شد تا آرامگاهی به تقلید از آرامگاه پدرش در دشت مرودشت برآورد. این جمعیت فزاینده می‌توانست یا به عنوان «کورتش» (نیروی کار) در کارگاه‌های فعال دشت مرودشت مشغول به کار شوند و یا اینکه تحت نیروی فعال جنگی در لشکرکشی‌ها شرکت کنند. وجود شهرهای «خواده ایتشیه» (پارسه)، «رکن» (شهر استخر)، «متزیش» (هومادیشوا لواح بابلی)، و «بتنانو» در همین منطقه از دشت مرودشت، دلیل دیگری برای ساخت آرامگاه آینده کمبوجیه در یکی از مجموعه پردیس‌های این ناحیه بوده است. آثاری چون «کاخ تخت گوهر» «تل آجری»، «کعبه زرتشت» و آثار کمتر شناخته شده «محوطه فیروزی» هریک شواهد گویایی از رشد شهرنشینی در دشت مرودشت و فعالیت عمرانی آینده به فرمان کمبوجیه را بازگو می‌کند که برخی از این سازه‌ها با مرگ کمبوجیه در «شامات سوریه» به پایان نرسید اما اندیشه‌های عمرانی و اقتصادی کمبوجیه دوم با به قدرت رسیدن داریوش بزرگ (با نمایش درخشان از یک سیاست سلسله‌ای) ادامه یافت. چندانکه پی ریزی کاخ‌های تخت جمشید و ساخت آرامگاه‌های نقش رستم از نمونه بارز این نمایش سلسله‌ای بوسیله داریوش بزرگ و جانشینانش در دشت مرودشت است. کاخ «تخت گوهر» در مجاورت مقبره ناتمام کمبوجیه با دو ایوان و یک تالار مرکزی و استفاده از سنگ‌های سیاه و سپید در ته ستون‌های آن و عدم استفاده از اسکنه‌های دندانه دار تقلیدی از «کاخ بار و عام» پاسارگاد است که نشان می‌دهد کمبوجیه دوم نیز به تقلید از پدرش سعی وافر داشته کاخ‌ها و آرامگاهی شبیه به سلف خویش در کنار رود پلوار و در درون یک مجموعه کاخ-پردیس بنا نماید. الواح بابلی دوران سلطنت کمبوجیه نیز نشان می‌دهد که در اواخر این دوره، کارگران متعددی از معابد بابلی رهسپار پارس شده‌اند تا در ساخت یک بنای سلطنتی در متنانو شرکت کنند که نشان از پویایی فعالیت‌های ساختمانی کمبوجیه و پیش از سلطنت داریوش بزرگ در دشت مرودشت بوده است. سازه تل آجری که با بوق و کرنای قدمت آن را به به «دوره کوروش بزرگ» و به «یادبود فتح بابل»، نسبت داده‌اند دروا قع «دروازه‌ی محدود» به یک «کوشک سلطنتی» است که فعالیت‌های ساختمانی زمان کمبوجیه در دشت مرودشت با توجه به الواح بابلی (و حضور کارگران بابلی و هنر ایشان در ساخت این بنا را نشان می‌دهد) و به گمان در زمان داریوش بزرگ به سرانجام رسیده است. از فعالیت‌های ساختمانی دیگر کمبوجیه در این ناحیه از دشت مرودشت بنای موسوم به کعبه زرتشت است که به تقلید از زندان سلیمان پاسارگاد ساخته شد و داریوش بزرگ آن را به اتمام رساند. افزون بر این ساخت و سازهای دیگری در «محوطه فیروزی» مرودشت از فعالیت‌های زمان کمبوجیه وجود دارد که هنوز مورد بررسی و کاوش دقیق قرار نگرفته است. این فعالیت‌های ساختمانی که رسماً در زمان سلطنت کمبوجیه شروع شده، نشان می‌دهد که این پادشاه هخامنشی تلاش نموده تا دشت مرودشت را به عنوان پایتخت آینده هخامنشیان به دیده همگان بگذارد. نجمه ابراهیمی نیز درباره انتساب این آرامگاه ناتمام به کمبوجیه دوم گفت: از لحاظ تکنیکال (ابعاد ردیف‌های سنگی، اندازه بلوک‌های سنگی، ارتفاع ردیف‌های سنگی، عدم استفاده از اسکنه‌های دندانه دار، شیوه بست‌های آهنی و ...) شباهت تام و نزدیکی به مقبره کوروش بزرگ دارد و نشان می‌دهد که هر دو بنا در یک بازه زمانی نزدیک بهم ساخته شده‌اند. دلیل دیگر انتساب این آرامگاه به کمبوجیه را باید از دید سیاسی مورد بررسی قرار دارد که پادشاهان هخامنشی به خاطر مشروعیت می‌بایست در همه امور سلطنت حتی در ساخت آرامگاه‌ها دنباله رو پدران خود باشند چنانچه پس از داریوش بزرگ نیز جانشینان وی به تقلید از آرامگاه او به ساخت مقبره‌های چلیپایی در نقش رستم و تخت جمشید ادامه دادند. دلیل سوم اینکه این آرامگاه نیمه تمام نیز همانند آرامگاه کوروش بزرگ در یکی از پردیس‌های شاهی و در کنار رود پلوار واقع شده که از دید کمبوجیه یک الگوی از پیش تعیین شده برای آن وجود داشته است. با همه این شواهد و انتساب آرامگاه تخت رستم به کمبوجیه دوم به دلیل مرگ ناگهانی او ساخت این مقبره به اتمام نرسید و کالبد او در این سازه دفن نگردید. اما بر به گفته کتزیاس کالبد او به پارس برده شد و در آنجا دفن گردید. تنها شاهدی که امروزه از مقبره کمبوجیه سخن به میان آورده تعدادی از الواح قلعه تخت جمشید است که در فاصله سال‌های نوزدهم و بیستم سلطنت داریوش از وجود آرامگاه (shumar) کمبوجیه و دو تن دیگر در «نریزاش» یا نیریز در جنوب تخت جمشید یاد می‌کند که «پرن ک» عموی داریوش و رییس خزانه داری پارس به یکی از مدیران اداری فرمان داده که گوسفندانی هر ماه به «بغ پتس» مغ و همراهان او تحویل داده شود تا در مراسم قربانی آرامگاه کمبوجیه و یک زن به نام «اوپاندوش» مورد استفاده قرار گیرد. اگر این کمبوجیه نام برده شده در الواح تخت جمشید، همان کمبوجیه دوم باشد به دلیل ناتمام بدون آرامگاه تخت رستم، جسد وی به «نی ریز» کنونی در جنوب تخت جمشید انتقال داده شد و در همانجا در یک آرامگاه دفن گردید و چون ساخت آرامگاه تخت گوهر در زمان سلطنت داریوش بزرگ دنبال نگردید، می‌بایست به دنبال کشفیات جدید برای محل دفن کمبوجیه در جنوب تخت جمشید باشیم.

کشف بقایای معماری اعیانی از دوره سلجوقی یا ایلخانی

گروه گردشگری – باستان‌شناسان در محدوده اراضی ملی «تپه آرمیدلی» در آذربایجان شرقی، بقایای معماری اعیانی از دوره سلجوقی یا ایلخانی را کشف کردند. رضا سلمانپور، سرپرست هیأت باستان‌شناسی گفت: گمانه‌زنی باستان‌شناسی به منظور لایه‌نگاری در محدوده اراضی ملی تپه آرمیدلی روستای گولان شهرستان هوراند آذربایجان شرقی، با مساعدت پژوهشکده باستان‌شناسی و اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان آذربایجان شرقی انجام شد و در این گمانه‌زنی آثار دوران اسلامی از صدر اسلام تا دوره مغول به دست آمد. ابعاد ترانشه پله‌ای ایجادشده ۲ متر در ۹ متر است و در این محدوده چندین بافت متفاوت از قرون اولیه دوران اسلامی تا دوران مغول به دست آمد که از مهمترین داده‌های به دست آمده در این گمانه‌زنی می‌توان به سفال‌های لعاب گِلی رنگین صدر اسلام و سفال‌های نوع آق‌کند، گروس، اسگرافیتو قرون ۶-۳ هجری قمری و سفال‌های لعاب تک‌رنگ دوره ایلخانی اشاره کرد. این باستان‌شناس، بقایای معماری اعیانی از دوره سلجوقی یا ایلخانی شامل پی سنگی، دیوار خشتی، کفپوش آجری و سنگ فرش ظریف را از دیگر داده‌های به دست آمده در این گمانه‌زنی عنوان کرد و گفت: با توجه به شواهد موجود می‌توان استنباط کرد در محل این محوطه استقراری مهم در قرون اولیه و میانی دوران اسلامی، بناهای اربابی و بزرگ مقیاس قرار داشته، که نشان از اهمیت این محوطه در این دوران در منطقه قره‌داغ و آذربایجان و ایران دارد. با تخصیص اعتبار، کاوش گسترده باستان‌شناسی در این محوطه به منظور ظاهر کردن زوایای پنهان این دوره از تاریخ منطقه، در محوطه انجام گیرد و بر دانش ما درباره آن و چند و چون حضور حکومت‌های ملی و محلی در منطقه قره‌داغ بیافزاید تا گامی برای بالفعل کردن پتانسیل‌های بالقوه تاریخی ـ فرهنگی و گردشگری این منطقه برداشته شود.

اقتصاد کیش روزنامه
روزنامه اقتصاد کیش مشترک می پذیرد: ۱۴۰۲

علاقه مندان به اشتراک و دریافت روزنامه اقتصاد کیش می توانند فرم زیر را تکمیل و پس از پرداخت هزینه اشتراک به حساب جاری ۸۷۱۰۰۰۰۹ و یا شماره کارت :۵۸۹۴۶۳۷۰۰۰۰۸۳۷۱۴ بانک رفاه شعبه بازار پانیذ به نام شرکت اقتصاد کیش فرم را به همراه رسید واریزی به نشانی ویلاهای مروارید - بلوک B۳ - طبقه ۳ - واحد ۷۱۵ - یا به شماره ۴۴۴۲۴۹۶۸ فاکس نمایید .

۱ ماهه: ۱/۶۲۵/۰۰۰ ریال
۳ ماهه: ۴/۸۷۵/۰۰۰ ریال
۶ ماهه: ۹/۷۵۰/۰۰۰ ریال
یکساله: ۱۹/۵۰۰/۰۰۰ ریال

مشخصات :
نام شرکت / موسسه / شخص :
نشانی :
تلفن :
تعداد مورد تقاضا :

توضیحات :
۱. هزینه اعلام شده برای ۱ نسخه روزنامه می باشد .
۲. در صورت تغییر محل ، نشانی جدید را به امور مشترکین اطلاع دهید.
۳. تاریخ شروع و پایان دوره اشتراک را برای خود یادداشت کنید.
در صورت عدم دریافت روزنامه سریعا به امور مشترکین اطلاع دهید .
شماره مستقیم امور مشترکین روزنامه ۴۴۴۲۳۹۱۰
با ارائه نظرات ، انتقاد و پیشنهادات سازنده خود ما را در این امر یاری نمائید .

نصب و راه اندازی دوربینهای مداربسته
پشتیبانی دوربینهای مداربسته
رفع اشکال
۰۷۶۴۴۸۰۵ - ۷۶ و ۰۷۱۹۱۰۹۲۶۷۵

تیام رایان کیش
اینترنت پرسرعت ...
Tiyamnet
Tiyam.ir

نصب و راه اندازی شبکه
پشتیبانی شبکه
مشاوره رایگان